

El nostre Casacarrabies

La Dictadura ful que el nostre Casacarrabies ha volgut imposar des de la Presidència de l'Ajuntament, ha arribat ja al gran màxim. Es cosa jamai somniada i per demés grotesca, però que pot esdevenir tràgica qualsevol dia, car no tothom sent la virtut d'acomodar-se als capricis del primer fatxenda que sap cubrir-se sota els plecs d'una R. O., ofrena del Poder Central als seus Cònsuls a Catalunya.

Es perillós i té els seus *quiebros* vo'guer fer les coses presumint d'atributs que hom ja sap que són *emmatlevats*; i ofegar la veu del poble que clama davant dels atropells comesos, és cosa difícil d'aconseguir, car no val a confondre el quietisme a que obliguen circumstàncies del moment, amb la resignació minsa, filla de covardia que no sent pas el nostre poble.

El què passa a les sessions municipals, la *chuleria barata* d'un batlle de circ, ho acabaran els regidors conscients o els ciutadans que, sentint orgull de llurs drets, exigiran en forma com cal el més definitiu respecte.

El «això no es discuteix perquè no ho vull» o bé «això no es vota perquè no ho consento», s'ha acabat definitivament. Es discutirà tot quant sigui de llei i es votarà el que sigui de justícia; costi el que costi.

Ni un Camillo, ni cent Camillos; ni un Rosell, ni mil Rosells, no seran prou per a sotmetre els granollerins, que ja estan fastiguejats d'una tal gosadia.

No hem cregut mai que el govern dels pobles hagi d'ésser privilegi d'un bàndol ni d'un partit; la voluntat ciutadana és la que té dret a pronunciar-se en favor dels que millor sàpiguen conquerir la seva confiança.

Adornar-se amb plomes de paó real, és llançar-se al més definitiu dels ridículs, i normalment hom acaba per caure en el més profund despreci de l'opinió.

L.

El liberalisme de l'Alcalde de R. O. que té la Lliga a Granollers

En les planes de LLUITA s'ha posat bé prou de relleu, i sobrades vegades, la conducta liberal de l'Alcalde de R. O. que ara regeix els destins de Granollers. De la seva gosadia en són prova suficient els actes que ha vingut fent d'ençà que té la vara i té també autorització (?) per a disposar de secretari particular en totes les sessions, públiques i privades, amb el sant propòsit de no fer el ridícul a cada pas que dóna i en previsió també de que *no li rodi el cap*, segons manifestació feta públicament pel mateix senyor Camillo.

Avui, però, tornarem a parlar de l'Alcalde de R. O. En volem parlar perquè ressalti més el liberalisme d'aquest caciquet i se li consideri com un mèrit més en sa llarga carrera política, la heroicitat comesa amb motiu de la sessió celebrada amb les portes de la Casa de la Ciutat tancades. Però avui no volem parlar nosaltres; deixarem que ho fassin els diferents periòdics que s'han ocupat d'aquest atropell comès pel segon Alcalde de R. O. que la Lliga ens ha imposat a Granollers, segons sembla contra la voluntat del senyor Cambó, ja que ell no vol alcaldes de R. O., segons pròpia i pública manifestació d'aquest alt polític en la memorable «setmana de les notes».

Copiem de A. B. C. de Madrid (dia 12):

«Entre el alcalde i el secretario de Granollers.—Barcelona 12, 1 madrugada. De Granollers comunican que ayer ha celebrado sesión aquel Ayuntamiento. El alcalde, regionalista de Real orden, requirió el auxilio de la Guardia civil y cerró las puertas del Ayuntamiento, dejando entrar solamente a algunos amigos políticos.

En la sesión, por mayoría de votos se acordó que cesara en el cargo el secretario del Ayuntamiento por una supuesta incompatibilidad, que ha resuelto el alcalde por sí mismo. Por otra parte, parece que el secretario del Ayuntamiento había formulado recientemente algunas denuncias en el Juzgado de Granollers contra el alcalde, al que acusaba de substraer unos comprobantes en determinados expedientes.»

Copiem de Las Noticias (dia 13):

«Nos comunica nuestro corresponsal en Granollers:

En la sesión que ha celebrado la Comisión Municipal Permanente se ha puesto a discusión la proposición del alcalde, que en la sesión anterior quedó sobre la mesa, para acordar la destitución de don Claudio Boét en su cargo de secretario del Ayuntamiento. Tal medida, según se nos ha dicho, ya que la sesión se hizo teniendo cerradas las puertas de la Casa Consistorial, se funda en la supuesta incompatibilidad del cargo de secretario con otro que desempeña el señor Boét.

En esta sesión se votó dicha incompatibilidad, con el voto en contra del concejal señor Marimón, y se acordó la destitución del señor Boét.

En la plaza de la Constitución había numeroso público durante la sesión de la Permanente, que comentaba la disposición del alcalde, señor Camillo, de tener cerradas las puertas de la Casa Consistorial, cosa que nadie recuerda haber visto jamás.»

Copiem de La Gralla (dia 14):

La destitución del señor Boét del càrrec de secretari municipal.—En la sessió que la Comissió Municipal celebrà dijous avant passat, quedà damunt la taula una proposició perquè fós deslitiu del seu càrrec de secretari de l'Ajuntament el senyor Claudi de Boét.

Dijous passat, per tant, havia de discutir-se aquella proposició, i bastant abans de les sis de la tarda, hora senyalada per a la sessió, davant la Casa de la Ciutat ja hi havia nombrós grup d'aficionats a aquests espectacles. I, cosa jamai vista en nostra ciutat, les portes de la Casa del Consistori eren tancades al poble. Només restava oberta una petita portella, guardada per agents de vigilància, i vora de la Casa de la Ciutat hi havien unes parelles de guàrdia civil.

La sessió, segons ens han dit, no començà fins a dos quarts de set. I, en discutir-se aquella proposició que portava tant d'enrenou, s'oposà a la destitució del senyor Boét el conseller senyor Josep Marimón. Amb tot i això, la destitució fou acordada amb el vot dels senyors Esteve Camillo, Rafael Prades i Marian Gibert, fonamentant aquest acord en la suposada incompatibilitat del càrrec de secretari amb altre que ocupa el senyor Boét.

Aquesta sorollosa destitució, votada dijous amb la porta de la Casa de la Ciutat tancada, ens porta a la memòria la destitució del secretari de Mollet, l'any 1906, en plena febrada de la Solidaritat Catalana.»

Copiem d'El Diluvio (dia 14):

La Permanente Municipal.—El jueves por la tarde celebró sesión la Comisión municipal permanente.

Como en la misma debía tratarse del cese del secretario municipal, la expectación era grande, y numeroso público acudió a presenciar la reunión.

El alcalde, don Esteban Camillo, que previamente había recabado la presencia de la guardia civil, dió orden de que media hora antes de dar principio a la sesión se cerraran las puertas de la Casa Consistorial, en evitación de que el público entrara en el salón de sesiones.

Más tarde fué abierta una puerta, por la cual, y gracias a habilidosa maniobra de la policía municipal, entraron en el salón sólo los partidarios del alcalde, que estaban en el secreto de la combina.

El resto de público, que llevaba una hora de cola frente a la puerta que, en un principio designóse, quedó chasqueado y en la calle, ya que durante toda la sesión permaneció completamente cerrado el edificio municipal.»

Copiem de Las Noticias (dia 15):

De la última sesión Consistorial.—Requeridos para que rectifiquemos la información que publicamos en «Las Noticias», respecto a la sesión que el pasado jueves celebró la Comisión municipal permanente, nos vemos en la imposibilidad de hacerlo porque el hecho es cierto en absoluto, ya que lo presenciaron todos cuantos fueron a aquella hora al Ayuntamiento, así como no lo pueden ignorar los señores concejales, empleados del Municipio y la guardia civil que estaba apostada cerca de la Casa Consistorial. Se trata de un hecho público que nadie podrá desmentir sin faltar a la verdad. Ello, no obstante, para satisfacción del alcalde, haremos una aclaración que en cierto modo satisfaga los deseos de la primera autoridad local.

En la tarde del jueves, poco después de las cinco, los agentes de Vigilancia municipal cerraron las puertas de la Casa del Ayuntamiento por orden del señor alcalde, dejando abierta solamente una de las dos puertecillas, en la que se apostaron dichos agentes para impedir el acceso del público que había en la plaza de la Constitución. Tal medida, según nos manifestó hoy el alcalde, fué para evitar que el público entrara en el local donde se celebraban las sesiones y que se alterara el orden.

A las seis y media, cuando la sesión se hallaba ya reunida, cerróse aquella puertecilla (y abrióse la otra, y cuando el reducido sitio destinado a público estaba totalmente ocupado, cerróse también la referida puertecilla, no abriéndose las dos puertas de la Casa Consistorial hasta que hubo terminado la sesión»

Copiem d'El Matí (dia 19):

Un cas únic.—Es vertaderament inversemblant que l'autoritat permeti ço que passa els dies que es reuneix la Comissió Permanente o el Ple del nostre Municipi, que és gairebé tots els dijous o alguns dissabtes.

Infinitat de públic s'estaciona enfront les portes de la Casa de la Ciutat amb ànsia de poder entrar en el saló on se celebren les sessions.

Dijous passat, per ordre de l'Alcaldia foren tancades les portes principals i no es permeté l'entrada dins l'edifici, per la qual cosa es reuní gran públic que impacientment esperava l'hora de poder entrar. S'obrí una de les portetes i començà a entrar el públic, que, àvid d'assistir a la sessió, s'atropellava i es malmetia. Fou una casualitat que no passés cap desgràcia.

El saló de sessions, de cabuda aproximadament d'unes cent persones, aviat fou ple, i en quedaren al carrer encara més de dues-centes. Foren tancades les portes i començà la sessió.»

Crònica d'esports

Partit amistós

F. C. Barcelona (reserva)
Granollers S. C. (primer)

Aquesta tarda tindrà lloc, al camp local, un partit amistós entre el primer onzè local i el reserva del F. C. Barcelona.

No cal dir amb quin interès és esperat aquest encontre pels aficionats, després de les vacances que ha tingut l'equip granollerí, acabada la primera volta del campionat d'enguany i quina reaparició en encontre amistós i d'entrenament pot donar-nos una orientació del què podem esperar d'ell en la segona volta del campionat que avui comença pels altres equips de la categoria preferent, lluita que promet ésser dura i no menys interessant que la primera.

El Granollers, reposa avui i ha de fer el seu debut el proper diumenge, dia 4 de gener, en el camp local contra l'Iluro de Mataró.

L'equip que presenta el F. C. Barcelona no dubtem que és capaç, no tan sols de privar una victòria granollerina, sinó també de guanyar el partit. La seva composició creiem que farà molt difícil el triomf dels jugadors granollerins.

El Barcelona ha format l'equip així: Montserrat, Saura, Saló, Burguete, Soler, Cambra, Lluç, Sastre, García (M.), Buj i Goiburú.

El Granollers es presentarà íntegre i tal com s'ha format en la primera volta del campionat: Gallofré, Lladó, Miralles, Rebollo, Sala, Ortuno, Martí, Gordi, Losada, Ubeda i Cabacés.

Dirigirà l'encontre un àrbitre col·legiat.

El cas (?) Martí

Joaquim Martí, capità del Granollers, que fou expulsat del camp del Martinenc per l'àrbitre Camba sense motius que ho justifiquessin, no ha merescut altre càstic pel Comitè de Competició que una amonestació.

Nosaltres trobem que encara aquesta hi és de massa, perquè ben mirat no era el jugador a qui s'havia de castigar, encara que sols sigui